

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/320/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

157/2013. (V. 29.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos¹ 2013. május 1-jén előterjesztett **panaszát** a 2013. május 29-én – dr. Kozma Ákos elnökhelyettes, testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2013. május 1-jén kelt levelében fogalmazta meg panaszát, amelyet elektronikus úton juttatott el a Testület részére. A beadványban foglaltak szerint 2013. március 27-én a panaszos feleségével épp kijelentkezett egy B. városi hotelből, mikor a szálloda bejárata előtt parkoló bérelt személygépkocsijukból eltulajdonították két bőröndjüket. Azonnal értesítették a Budapest Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban BRFK) Kerületi Rendőrkapitányságát a történetekről, és tájékoztatták a rendőrséget arról, hogy a szálloda biztonsági kamerája rögzítette a teljes eseménysort, melyen az elkövetők arca is látható volt. Kérték, hogy nézzék meg a felvételt, valamint a helyszínen keressenek a személygépkocsin ujjnyomokat. Hangsúlyozták, hogy az elloptott bőröndök tartalmának értéke rendkívül nagy. A BRFK. Kerületi Rendőrkapitányságon arra kérték a panaszost, hogy menjen be a rendőrkapitányságra személyesen. Több mint négy órás várakoztatás után egy rendőr meghallgatta a panaszost, és arra kérte, hogy készítsen egy leltárt az eltulajdonított értékekről. Ezt másnap reggelre a panaszos el is készítette, azóta azonban semmiféle előrelépés nem történt az ügyben. A panaszos összességében azt sérelmezi, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok (ujjlenyomatok az autón, valamint a biztonsági kamera felvétele) ellenére a rendőrség nem tette meg a

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

szükséges lépéseket a bűncselekmény felderítése érdekében.

II.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
 - a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),
 - a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),
- esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A panaszos beadványából megállapítható, hogy összességében elégtelennek találta a nyomozó hatóságnak az ügy felderítése érdekében tett lépéseit.

Jelen esetben a panaszos a büntetőeljárás körébe tartozó mulasztást sérelmezett, amelynek megítélésére a Testületnek -- fő szabály szerint -- nincs hatásköre. A rendőrség büntetőeljárási tevékenységét a Testület -- az Rtv. 11. § (1) bekezdése alapján -- csak olyan esetekben vizsgálja, amikor a panaszosnak a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) alapján speciális jogorvoslat nem áll a rendelkezésére.

A Testület ennek a kérdésnek a vizsgálatánál figyelemmel volt a legfőbb ügyész helyettesének 2010. október 7-én kelt, a testületi hatáskör kérdésében írt tájékoztató levelére, amely szerint a Be. 196. §-a szerinti panasz („[a]kinek az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása a jogait vagy érdekeit közvetlenül sérti, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet”) célja a nyomozás során a hatékony jogorvoslat lehetőségének biztosítása a nyomozó hatóság vagy az ügyész határozatba nem foglalt döntésével, intézkedésével szemben, vagy az intézkedés elmulasztása miatt.

Tekintettel arra, hogy jelen esetben a nyomozó hatóság intézkedésének elmulasztásával szemben a panaszos a büntetőeljárásra vonatkozó szabályok szerint jogorvoslattal élhet, illetve élhetett volna, a Testület hatáskörének hiányát állapította meg.

III.

A Testület az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése alapján, hatáskörének hiányában a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2013. május 29.

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET